

UTDRAG AV STATSMINISTERENS FOREDRAG I TANA

Når det gjelder samferdselstiltakene i Finnmark vil det fortsatt skje en betydelig utbygging og forbedring, selv om hovedtrekkene i samferdselsnettet allerede er vel etablert.

Regjeringen har som kjent besluttet at Hurtigruta mellom Bergen og Kirkenes skal opprettholdes og med en fornyet flåte. Samferdselsdepartementet holder nå på å sluttbehandle en melding til Stortinget hvor det vil bli lagt fram et program for utskiftingen av de gamle fartøyene og hovedtrekkene i den nye Hurtigruta. Det foretas en avveining mellom gods- og passasjerkapasitet, og herunder skipenes størrelse og fart. Det er forutsetningen at skipene skal ha en forholdsvis større godskapasitet og forholdsvis mindre passasjerkapasitet enn

- 2 -

dagens Hurtigruteskip. Dette er gjort for å være i samsvar med utviklingen i trafikkmønstret. Med de mange nye reisemåter mellom de fleste av Hurtigruteanløpene, ikke minst her i Finnmark, er behovet for passasjerplass mindre enn tidligere. Samtidig er det på det rene at det er som en rask og regelmessig transportør av stykk gods nordover og ferskfisk sørover at Hurtigruta fortsatt har en viktig funksjon, og som trenger større kapasitet og mer moderne teknisk utstyr enn dagens foreldede skip.

Dette innebærer at man i Finnmark vil få et transporttilbud fra Hurtigruta som er bedre enn dagens, fordi det er bedre tilpasset til dagens behov, og det vil også gi raskere transport.

Med den siste tilveksten til kortbaneflyplassene i Finnmark som vi har fått med flyplassen i Nordkapp kommune er det neppe realistisk å regne med noen utvidelse av rutenettet i dette fylket med det første. Et rutenett med 8 flyplasser i fylket med hyppige daglige anløp er kanskje i seg selv en så stor tetthet i rutenettet at vi neppe finner det tettere i noe annet land i forhold til folketallet, kanskje med unntak av Island.

Men etter hvert som trafikken øker på det etablerte rutenett vil det bli satt inn flere ruter. Fra og med neste sommer vil SAS opprette en ny daglig rute mellom Sør-Norge og Kirkenes slik at det da blir 3 flyvninger hver vei på denne strekningen. Med den nye ruten vil man med avreise fra Kirkenes om morgenen kunne reise tur/retur Kirkenes-Oslo på dagen med tid til å unnagjøre nødvendige møter eller andre

gjøremål før hjemreisen samme dag. Det vil også neste sommer bli opprettet en ny rute mellom Alta og Kirkenes via kortbaneplassene på Finnmarkkysten. De første såkalte linjetaxi-sambandene vil tre ikraft neste måned. Det er Vardø, Båtsfjord og Berlevåg som på denne måten blir knyttet til Vadsø og Kirkenes.

Det er i Finnmark som i de andre fylkene, de største oppgavene og de viktigste forbindelsene gjelder veiene. Programmet for veiutbyggingen i Finnmark i de kommende år vil skje i samsvar med Norsk Veiplan som fylket selv har deltatt aktivt i forberedelsen av.

Finnmark får en betydelig større andel av de samlede vei-planmidlene enn folketallet tilsier. Det er en naturlig følge av de store avstandene i dette fylket, og de store

kravene som stilles for å kunne holde veiene åpne som helårsveier.

Det er to prosjekter som ruver i veiplanen for Finnmark. Det ene er den fortsatte utbygging av Riksveg 6, stamveien gjennom fylket. Videre er det fastlandsforbindelsen til Vardø, hvor arbeidet nå forberedes til den vedtatte tunnelforbindelsen.

Selv med den betydelige utbygging av veinettet i Finnmark som har funnet sted, finner vi ennå at det mangler mange samband mellom kystdistriktene og stamveiene gjennom fylket. Enten mangler veien helt, slik som på Norkynn, eller det er bare en sommervei slik som tilfellet er for Berlevåg og Båtsfjord. De manglende viktige veiene vil bli bygd slik at befolkningen i disse tettstedene langs kysten blir knyttet til riksveinettet. Men, vi må samtidig innse at de gjenværende uløste oppgavene på dette felt er kostbare og krevende. Det er etter hvert de

dyreste prosjektene som gjenstår og som vi nå har foran oss. Men med en høy andel til fylket av de samlede veibevilgninger vil betydningsfulle nye veikilometre komme til hvert år.

Jeg tror det er viktig å holde fast ved den linjen som er lagt ned i Norsk Veiplan, nemlig å prøve å konsentrere anleggsarbeidene til et fåtall anlegg slik at man noenlunde raskt kan få resultater av de midler som legges ned i disse anleggene.